

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 10Csp/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316215478
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Foltánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2316215478.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Foltánovou v spore žalobcu: X. J., K.. XX.X.XXXX, K. XXX, zastúpený: Advokátka kancelária TIMAR & partners s.r.o., Štúrova 42, Šaľa, IČO: 36 866 296, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Tomáš Kušnir s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, o určenie nevymáhateľnosti práva z dôvodu zániku záväzku podľa ust. § 578 OZ z dôvodu premlčania pohľadávky, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 % trov konania, ktorú sumu určenú samostatným uznesením je povinný zaplatiť žalobca žalovanému do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na tunajší súd 24. augusta 2016 prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal určiť, že pohľadávka žalovaného voči žalobcovi vzniknutá z pôvodného titulu zmluvy o poskytnutí stavebného úveru, číslo zmluvy: XXXXXXXXXXX/XXXX G. XX. X. XXXX, uzavretou so spoločnosťou ČSOB Stavebná sporiteľňa, a. s., IČO: 35 799 200, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 150 000,00,-Sk / 4 979,09,-Eur /, postúpená na žalovaného, voči žalobcovi vo výške istiny a príslušenstva, nie je vymáhateľná.

2. Žalobca žalobu skutkovo vymedzil tak, že na základe uzavretej zmluvy o poskytnutí stavebného úveru vznikol medzi ním a veriteľom záväzkoprávny vzťah, na základe ktorého veriteľ žalobcovi poskytol úver vo výške 150 000,00,-Sk s mesačnými splátkami 1 275,00,-Sk. Žalovaný výzvami vyzýval žalobcu na zaplatenie dlhu vo výške 7 927,12,-Eur. Následne žalobcovi oznámil, že pohľadávka žalovaného bola postúpená na súdne vymáhanie, pričom aktuálna dlžná suma bola v sume 9 098,06,-Eur. Právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného, aby špecifikoval pohľadávku. Žalovaný špecifikoval pohľadávku, a to: základná pohľadávka vo výške 2 425,90,-Eur, úroky z omeškania vo výške 5 827,24,-Eur, ostatné príslušenstvo vo výške 149,37,-Eur, súdne a exekučné trovy vo výške 0,00,-Eur. Následne právny zástupca žalobcu žiadal žalovaného o bližšiu špecifikáciu, pretože nebolo zrejmé, ako žalovaný dospel k výpočtu úrokov z omeškania a žiadal o oznámenie, k akému dátumu bola pohľadávka zosplatnená, na čo žalovaný oznámil, že pohľadávka bola zosplatnená 30. júna 2007. Právny zástupca žalobcu vzniesol námietku premlčania v časti istiny aj úrokov z omeškania. Žalovaný odstúpil od dohody o splátkach, pričom žalobca má za to, že túto dohodu nikdy nepodpísal a osobu Arpáda Bognára nepozná a nikdy sa s takouto osobou nestretol. Podľa názoru žalobcu nárok žalovaného je premlčaný, lebo žalovaný zosplatnil pohľadávku 30. júna 2007 a premlčacia doba uplynula 30. júna 2010. Okrem toho, keď podpis žalobcu nie je opatrený na dohode o splátkovom kalendári a uznaní dlhu, ide o neplatný právny úkon. Žalobca poukázal na naliehavý právny záujem na podaní žaloby, ktorý spočíva v tom, že bez zásahu súdu a vydania meritórneho rozhodnutia vo veci je postavenie žalobcu ako spotrebiteľa neisté.

3. Po právnej stránke žalobca žalobu odôvodnil podľa § 39 Občianskeho zákonníka / ďalej len OZ / , § 578 OZ, § 110 ods. 3 OZ, § 121 ods. 3 OZ, § 101 OZ § 52 ods. 1 OZ.

4. Žalobca spolu so žalobou súdu zaslal návrh na uzavretie zmluvy o stavebnom sporení, prijatie návrhu na uzavretie zmluvy, zaslanie splátkového kalendára, oznámenie o vykonaní osobnej návštevy, splátkový kalendár, výzvu o špecifikáciu pohľadávky, I. upomienku, oznámenie o námietke premlčania, odstúpenie od dohody o splátkach, výzvu na označenie stáleho rozhodcovského súdu, odmietnutie rozhodcovského konania, pokus o zmier, dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku.

5. Žalovaný podaním zo 16. júna 2017 sa vyjadril k žalobe tak, že so žalobou nesúhlasí a žiadal ju ako nedôvodnú zamietnuť. Podľa názoru žalovaného žalobca podpísal uznanie dlhu, z ktorého dôvodu pohľadávka nie je premlčaná. Okrem toho dlžník môže námietku premlčania uplatniť len v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou v rámci súdneho konania. Okrem toho uviedol, že nie je možné určiť, že pohľadávka nie je vymáhateľná, pretože vydanie takéhoto rozhodnutia by technicky nebránilo žalovanému uplatniť si pohľadávku na súde a žalobca by si nemohol vykonateľnosť takéhoto rozhodnutia nijakým spôsobom vynútiť. Žalobu je potrebné odmietnuť, lebo nespĺňa základné náležitosti podľa Civilného sporového konania / ďalej len CSP /.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

7. Súd vo veci vypočul právneho zástupcu žalobcu, právneho zástupcu žalovaného, oboznámil sa podstatným obsahom spisového materiálu a zistil tento skutkový stav vo veci.

8. Právny zástupcu žalobcu žiadal žalobe vyhovieť. Čo sa týka nalievavého právneho záujmu na určení takéhoto petitu poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky /ďalej len NS Slovenskej republiky /, ktorá bola opakovane publikovaná v Zbierke súdnych rozhodnutí konkrétne č. 40/1996, č. 3/1998, kde opakovane boli uvádzané rozhodnutia občianskoprávneho kolégia pod č. R 24/1995, ktoré rieši práve túto otázku takéhoto petitu vo vzťahu k prekážke žaloby na plnenie, t. j. v tomto prípade žaloby na zaplatenie dlžnej sumy, ktorú by mohol realizovať žalovaný voči žalobcovi pričom od roku 2007 teda od zosplatnenia úveru takúto žalobu nepodal. Poukázal na zjednocujúce stanovisko R 17/1972, ktoré rieši výlučne problematiku nalievavého právneho záujmu v prípade, ak veriteľ nepodá žalobu o zaplatenie, ale inými praktikami najmä výzvami neustálym atakovaním, telefonátmi, osobnými návštevami sa snaží vymôcť dlh. V tomto konaní v žalobe pripojil nespočetné množstvo listinných dôkazov, z ktorých vyplýva, že žalovaný opakovane kontaktuje žalobcu spôsobmi ako telefonicky, výzvami, osobnými návštevami, predkladaním rôznych listín na uznanie dlhu a podobne, ktorými sa snaží vymôcť pohľadávku resp. prerušiť plynutie premlčacej doby, avšak ako je z listín zrejmé, vždy vypočítava pohľadávku a jej príslušenstvo v iných výškach teda v každej listine je vypočítaná inak. Žalovaný do dnešného dňa žalobu na plnenie v akejkoľvek výške na príslušnom súd nepodal. Ďalej poukázal vo vzťahu k skutočnosti, že ide o spor so slabšou stranou na aktuálne rozhodnutie NS Slovenskej republiky z 21. apríla 2015 sp. zn. 3MCdo 14/2014, ktoré vyriešilo problematiku ustanovenia § 52 ods. 2 OZ v takzvanom prednostnom ponímaní obchodnoprávnej právnej úpravy a uvedené rozhodnutie NS Slovenskej republiky ide až tak ďaleko, že tam kde sa majú použiť normy obchodného práva sa u spotrebiteľov musia použiť normy OZ, a to dokonca aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou predmetných ustanovení po zákone o ochrane spotrebiteľa. Je to tak preto, že obe ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a nemajú samostatné prechodné ustanovenia, a preto sa musia vzťahovať aj na právne vzťahy založené pred úpravou spotrebiteľského práva v obchodnom zákonníku. Poukázal na to, že žalobca vyslovene popiera existenciu a verifikovateľnosť svojho podpisu.

9. V zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. mája 2013 sp. zn. 16Co/1/2013, ak dohoda o uznaní dlhu je podpísaná spotrebiteľom na pretlačenom formulári, nemožno od spotrebiteľa očakávať, aby postrehol a vnímal takéto prehlásenia, ktoré podpisoval a takéto uznanie dlhu vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je účinným právnym nástrojom na prerušenie premlčacej doby, keďže nemohol vedieť o premlčaní dlhu. V druhom smere rovnako odvolací súd konkrétne Krajský súd v Prešove sp. zn. 9Co 35/2013 v zhode s rozhodnutím NS Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/197/2009 a iné uviedol, že dohoda o uznaní dlhu má vždy charakter spotrebiteľskej zmluvy, nikdy nemôže byť posudzovaná hmotnoprávne inak, pričom rovnako ako v tomto prípade aj v daných prípadoch musí byť v prípade uvedeného formulárneho označenia takáto praktika súdmi posudzovaná ako nekalá obchodná praktika a súčasne v zmysle rozhodnutia NS Slovenskej republiky, ktorý uviedol v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo 197/2009 v prípade, ak je uvedené uznanie dlhu podpísané po skončení všeobecnej trojročnej premlčacej doby, potom takýto uznávací prejav nemôže založiť plynutie novej premlčacej doby u spotrebiteľa, nakoľko ide o spor so slabšou stranou a vždy musí byť v danej trojročnej lehote uznávací prejav a súčasne musí byť poučený, ten ktorý prejav uznáva v zmysle § 34 OZ o následkoch premlčanej pohľadávky.

Osobitná právna úprava ochrany spotrebiteľa v danom prípade v tomto spore musí byť použitá zo strany súdu ex officio a v danom prípade mal za to, že ide o hmotno-právne posúdenie týchto skutočností, ktoré ak súd posúdi nie je nutné vykonávať žiadne rozsiahle dokazovanie.

Na margo navrhovaného petitu o určenie uviedol, že súdna prax pripúšťa obdobné petity na určenie nevymáhateľnosti pohľadávky vo vzťahu k spojeniu, že pohľadávka nie je vymáhateľná ale aj vo vzťahu k rozšírenejšiemu petitu, že nie je vymáhateľná v súdnom, rozhodcovskom a inom vykonávacom konaní. Toto posúdenie akým spôsobom súdy následne v danej veci rozhodnú, je v zmysle súdnej praxe ponechávané na jednotlivé súdy, nakoľko nemia vykonateľnosť petitu vo vzťahu k pohľadávke, ktorú určujú za nevymáhateľné.

10. Právny zástupca žalovaného uviedol, že pohľadávka, ktorej nevyožiteľnosť žiada žalobca určiť v tomto konaní je pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere žalobcu s právnym predchodcom žalovaného, predmetom ktorej bolo poskytnutie mimoriadneho medziúvere vo výške 4 709,09 eur. Táto pohľadávka bola na žalovaného postúpená od právneho predchodcu pričom jej výška bola generovaná bankovým systémom a takúto pohľadávku si následne žalovaný môže uplatňovať od žalobcu mimosúdne. Čo sa týka námietky premlčania, ktorú vzniesol žalobca, žalovaný zastáva názor, že takúto námietku možno účinne uplatniť iba v rámci súdneho alebo obdobného konania pred príslušným orgánom. Zároveň poukázal na to, že prípadné premlčanie, ktoré žalobca namieta, nespôsobuje zánik vzniknutého nároku. Jeho vymáhateľnosť sa zo zákona oslabuje.

11. Právny zástupca žalobcu podaním z 31. júla 2017 súdu oznámil, že v danom prípade ide o žalobu o určenie neexistencie právnej skutočnosti, a nejde o určenie, či tu právo je alebo nie je, teda ide o osobitný prípad určovacej žaloby a pri tejto žalobe žalobca preukazuje len právny záujem a nie naliehavý právny záujem Právneho záujmu pre takýto typ určovacej žalobe prináleží právo vyplývajúce z hmotného práva, pričom v danom prípade takým je ustanovenie § 100 ods. 1 OZ. Právny zástupca žalovaného považoval takéto podanie za zmenu žalobného petitu.

12. Podľa názoru súdu právny zástupca žalobcu zmenil žalobný petit, pretože zmenou žalobného petitu je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Za zmenu žaloby podľa Civilného sporového poriadku / ďalej len CSP / sa považuje aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe. V danom prípade predmetným podaním právny zástupca žalobcu zmenil podstatné skutočnosti tvrdných v žalobe spočívajúcich v tom, že žalobca poukazoval len na právny záujem s tým, že základom pre takýto prípad je ustanovenie § 100 ods. 1 OZ. Právna kvalifikácia nie je zmenou žaloby, pretože súd pozná právo, ale v danom prípade skutkové okolnosti pri určovacej žalobe či tu právo je alebo nie je, je iné ako pri žalobe o určenie právnej skutočnosti. Súd podľa § 143 ods. 1 CSP nepripustil zmenu žaloby, pretože doterajšie výsledky konania nemôžu byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Súd prijal uznesenie za prítomnosti právnych zástupcov strán, proti ktorému uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

13. Žalobca podal 21. januára 2005 návrh na uzavretie zmluvy o stavebnom sporení. ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s. prijala návrh na uzavretie zmluvy o stavebnom sporení 19. januára 2005.

14. Právny nástupca žalovaného 14. januára 2011 zaslal žalobcovi Splátkový kalendár na základe uzavretej dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorú žalobca podpísal 8. decembra 2010. Žalovaný oznámil žalobcovi pohľadávku vo výške 7 927,12,-Eur. Okrem toho žalovaný zaslal žalobcovi Upomienku 1. 30. septembra 2015, v ktorom oznámil žalovaný žalobcovi pohľadávku vo výške 8 379,77,-Eur. Žalovaný odstúpil od dohody o splátkach 20. novembra 2015. Následne na to 15. decembra 2015 vyzval žalobcu na označenie rozhodcovského súdu, pričom žalobca oznámil žalovanému, že odmieta rozhodcovské konanie. Žalovaný 12. februára 2016 zaslal žalobcovi pokus o zmier, v ktorom ho vyzval na zaplatenie 6 367,53,-Eur. Právny zástupca žalobcu oznámil žalovanému, že dlh je premlčaný a žalobca vymáhanú pohľadávku neuznáva z dôvodu premlčania s tým, že dohodu o uznaní záväzku nepodpísal. Poukázal na obdobný prípad Heleny Lasányiovej proti Intrum Justicia Slovakia, s.r.o., ktorá uzavrela prípad vymáhania pohľadávky z dôvodu premlčania a spoločnosť odstúpila od vymáhania pohľadávky.

15. Vzhľadom na zistený skutkový stav vo veci súd právne uzatvára.

16. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 101 ods.1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

18. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 137 písm. a/, b/, c/, d/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti, nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

20. V danom prípade predmetom konania je určovací žaloba podľa § 137 písm. c/ CSP, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že pohľadávka žalovaného voči žalobcovi vzniknutá uzavretím úverovej zmluvy medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného vo výške istiny a príslušenstva, nie je vymáhateľná. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca s právnym predchodcom žalovaného uzavreli úverovú zmluvu vo výške istiny 150 000,-Sk s mesačnými splátkami vo výške 1 275,-Sk. Žalobca si neplnil povinnosti v zmysle úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu žalovaný listami vyzýval žalobcu na zaplatenie dlhu bez špecifikácie pohľadávky. Žalovaný oznámil žalobcovi, že pohľadávka bola zosplatnená 30. júna 2007, na základe ktorej skutočnosti právny zástupca žalobcu listom vzniesol námietku premlčania voči vymáhanému nároku. Žalovaný neuznal námietku premlčania, pretože žalobca podpísal dohodu o uznaní dlhu a dohodu o splátkach. Žalobca tvrdil, že takúto dohodu nikdy nepodpísal. Vzhľadom na zosplatnenie úveru, žalobca mal za to, že nárok žalovaného je premlčaný a premlčacia doba uplynula 30. júna 2010.

21. Žalobca v zmysle žaloby preukazoval naliehavý právny záujem na podaní žaloby spočívajúci v tom, že bez zásahu súdu a vydania meritórneho rozhodnutia vo veci, je postavenie žalobcu ako spotrebiteľa, neistým. Právny zástupca žalobcu aj na pojednávaní konanom 22. júna 2017 poukazoval na naliehavý právny záujem na podaní žaloby s poukazom na rozhodovacia činnosť NS Slovenskej republiky R 24/1995, R 17/1992. Právny zástupca žalobcu do spisu založil rozhodnutie NS SR z 27. júna 1994 sp. zn. 2Cdo/42/1994, v zmysle ktorého naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku / ďalej len OSP / je daný aj vtedy, ak takéto určenie môže predísť žalobe na plnenie podľa § 80 písm. b/ OSP.

22. V danom prípade sa súd zaoberal terminológiou, aká pohľadávka je vymáhateľná. V súdnej praxi a teórii prevláda názor, že za vymáhateľnú pohľadávku sa považuje pohľadávka vykonateľná, tzn. opatrená exekučným titulom. V rozhodnutí NS Slovenskej republiky R 44/2001 najvyšší súd operuje tým, že slovník slovenského jazyka rozlišuje medzi vymáhateľnosťou a vykonateľnosťou, a teda že nejde o synonymá. Na druhej strane, ale súd uvádza, že nemožno poprieť, že v bežnom jazyku pod vymáhateľnosť spadá aj vykonateľnosť. Predmetnú otázku riešil NS Slovenskej republiky v rozhodnutí 4Cdo/198/2010, kde uviedol: „Hoci v právnej teórii a praxi nie je jednotný názor na to, aká pohľadávka veriteľa zodpovedá zákonnému pojmu „vymáhateľná pohľadávka“, podľa názoru dovolacieho súdu niet dôvodu odkloniť sa od záverov vyslovených už v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 23. decembra 1999 sp. zn. 3Cdo/102/99 / R 44/2001. Ako je uvedené v citovanom rozhodnutí najvyššieho súdu „Vymáhateľnú pohľadávku môžeme charakterizovať ako pohľadávku žalovateľnú, pohľadávku, ktorej sa možno domáhať na súde Na rozdiel od toho je vykonateľná pohľadávka, ktorú možno exekúovať, ktorej majiteľovi teda svedčí vykonateľné rozhodnutie súdu alebo iný exekučný titul. „Vzhľadom na uvedené, súd považoval žalobný nárok za správne označený a vykonateľný.

23. V zmysle § 137 písm. c/ CSP žalobou možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, pričom určovací žaloba má spravidla preventívny charakter. Pri rozhodovaní o existencii naliehavého právneho záujmu musí súd posúdiť, či podaná určovací žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany práva žalobcu a či po takomto rozhodnutí o určovacej žalobe nebude musieť nasledovať aj iné konanie. Určovacia žaloba nie je podstatná, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu, alebo práva. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod na zamietnutie žaloby. Naliehavý právny záujem je spravidla vtedy, ak určovací žaloba vytvorí pevný základ medzi stranami a tak naplní preventívny charakter a cieľ zabrániť ďalším prípadným sporom medzi stranami. V takom prípade súd žalobu zamietne bez meritórneho posúdenia veci.

24. V prejednávanej veci sa súd zaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu na podaní žaloby a súd skúmal, či touto určovacou žalobou sa odstráni aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia, a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť, či podaná žaloba je vhodným, účinným procesným nástrojom ochrany práva žalobcu, či ním možno dosiahnuť odstránenie spornosti práva. Naliehavý právny záujem na podanej žalobe je možný len vtedy, ak vytvorí pevný právny základ pre právny vzťah strán sporu a môže predísť žalobe na plnenie. Podľa názoru súdu v danom prípade nie je možné pre tento prípad aplikovať

rozhodnutie NS Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/42/94, pretože v danom prípade súd prejednával vec s úplne iným skutkovým stavom vo veci, ako je to v prejednáwanej veci.

25. Základným princípom procesného práva je právny princíp ne bis in idem, podľa ktorého nie je možné rozhodovať o tej istej veci dvakrát. Tento princíp je vyjadrený v dvoch procesných prekážkach, a to: a/ v prekážke rei iudicate a b/ v prekážke litispendencie.

Súd sa zaoberal otázkou, či v prípade kladného rozhodnutia o určovacej žalobe v prípade podania žaloby o plnenie, či by súd musel konanie zastaviť alebo nie. V tomto smere podľa judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky, sporové konanie, ktorého predmet je vymedzený na určenie, nie je prekážkou začatého konania, ktorého predmet je vymedzený žalobným návrhom na plnenie. To znamená, že za procesnej situácie, keď je najprv podaná určovacia žaloba a neskôr žaloba na plnenie, súd by neskôr začaté konanie o plnenie nemohol zastaviť z dôvodu litispendencie. V tomto smere súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/140/2013 z 31. mája 2013, podľa ktorého „ Podľa právnej teórie určovacia žaloba / kladná i záporná / nie je prekážkou litispendencie pre žalobu na plnenie, hoci v oboch prípadoch ide o rovnaké subjektívne právo. To znamená, že ak by konanie o určovacej žalobe začalo skôr, ako konanie o vypratanie, určovacia žaloba by nebola prekážkou litispendencie pre neskôr podanú žalobu o plnenie / o vypratanie / . „ Tak isto v prípade kladného rozhodnutia o určovacej žalobe, v prípade podania žaloby o plnenie, nešlo by o prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Žalovaný by mohol podať žalobu o plnenie napriek tomu, že by súd žalobnému nároku vyhovel. Na základe týchto skutočností súd nepovažoval za preukázaný naliehavý právny záujem na podaní žaloby. Žalovaný môže podať žalobu o plnenie aj v prípade premlčaného nároku, v ktorom konaní sa súd bude zaoberať prípadnou námietkou premlčania a platnosťou právneho úkonu - uznania dlhu, prípadne iných právnych skutočností.

26. V danom prípade súd zastáva názor, že žalobca mal podať žalobu podľa § 137 d/ CSP, teda o určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu a tomu muselo zodpovedať popísanie skutkového stavu, ako aj vymedzenie žalobného nároku. Právny zástupca žalobcu v tomto smere uviedol, že osobitným predpisom je OZ, a to § 100 ods. 1 OZ, ktoré ustanovenie vymedzuje premlčanie a v danom prípade nevymedzuje právnu skutočnosť vyplývajúcu z osobitného predpisu.

27. Vzhľadom na hore uvedené skutkové okolnosti a zistený právny stav, súd žalobu ako nedôvodne podanú zamietol.

28. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.